

ת"פ 5994/06 - מדינת ישראל נגד בשאר אפינиш

בית המשפט המחוזי בבאר שבע
ת"פ 22-06-5994 מדינת ישראל נ' אפינиш(עוצר) פ"ל
5479-07-21 (פתח תקווה)

לפני כבוד השופטת טל לחיאני שהם
בעניין: המאשימה
מדינת ישראל
עו"ד עזה"ד חן גריםברג
נגד
הנאשם
בשאר אפינиш
עו"ד עזה"ד אור בן שאנן
ו/או עו"ד מוני בן מוחה

גזר דין

כתב האישום

1. הנואם הודה והורשע במסגרת הסדר טיעון בביצוע עבירה של סיכון חי אדם במצב בנסיבות תחבורת, לפי סעיף 332(2) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין"), וכן עבירה של נהיגה ללא רישיון, לפי סעיף 10(א) לפקודת התעבורה [נוסח חדש] תשכ"א-1961 (להלן: "פקודת התעבורה").

מעובדות כתב האישום המתוקן עולה כי ביום 22/05/2019 בסמוך לשעה 19:18, בצומת הרחובות יצחק רוגר - וינגייט בעיר באר שבע, הבחינו שוטרים, שהיו רוכבים על אופניים משטרת, בגיןם, כשהוא נהוג ברכב בצד הימין ומחסידה כמסוכנת למשתמשי הדרך.

כשהנאם התקדם בנסיעתו ברכב לכיוון צפון הפעילו שוטרים אורות משטרתיים, הגיעו אל רכבו, ונעצרו לצד הימני. אחד השוטרים הודהה כשוטר וביקש מהנאם לדומם את מנוע רכבו. משרה השוטר כי הנואם לא שעה לפניו, והוא ירד מן האופניים ונעמד לצד רכבו של הנואם. הנואם בתנוחה, בעודו אוור אדום דלך ברמזור הצומת, לחץ על דושת הגז בחזקה, ונמלט מהמקום עם רכבו, תוך שהוא חוצה את הצומת בפניה שמאליה. השוטר הנוסף, אשר היה רוכב עדין על אופניים המשטרתי - החל לדלוק אחר הנואם בכיוון נסיעתו.

הנאם בהימלטו הגיע סמוך לצומת, שם, כשהבחין בשורת רכבים העומדים בכביש לאור רמזור אדום שدلך, עלה על אי תנועה במקום וחצה אותו לעברו השני, אך שנרג נגד כיוון התנועה עד שפנה שמאליה לרחוב אחר. הנואם המשיך בנסיעתו, הגיע לצומת נוספת, שם חצה את הצומת שמאליה לכיוון מזרח, שוב כשרמזור אדום דלך בצומת, תוך שהוא גורם לרכב שעבר בצומת לבлом.

הנאשם המשיך בנסיבותיו, וכשהגיעו לצומת נוספת גם צומת זה כשרמזור אדום דולק בצומת, אז התנגש ברכבו של לב (להלן: "המתلونן") אשר באוטה עת חזה עם רכבו את הצומת בפניה שמאללה לכיוון דרום כשרמזור ירוק דולק ברמזור שבעכוון נסיעתו. כתוצאה מההתנגשות נפתחה קרית האויר ברכבו של המתلونן, והמתلونן פונה באמצעות אמבולנס לקבלת טיפול רפואי במלר"ד בבית החולים "سورוקה" כשהוא סובל מכאבם, חבלות ושריטות ביד שמאל, מגעה בברך שמאל וככאבים בקרסול ימין ובאזור החזה.

כל זאת עשה הנאשם עת נהג הרכב כשהוא בלתי מורה להיגה (להלן: "**התיק העיקרי**").

2. הנאשם צירף תיק נוסף, שדינו הוכרע ביום 21/09/13 במסגרת הסדר טיעון בבית משפט לתעבורה בפתח תקווה - **פ"ל 21-21-5479**, בו הורשע הנאשם בהתאם להודאותו בביטוי עבירות נהיגה ללא רישיון (בלתי מורה), לפי **סעיף 10(א) לפકודת התעבורה** וכן עבירה של נהיגת רכב ללא ביטוח, לפי **סעיף 2א לפקודת ביטוח רכב מנועי [נוסח חדש] תש"ל-1970**.

מעובדות כתוב האישום עולה כי ביום 17/07/17 בשעה 05:52 או בסמוך לכך, נהג הנאשם ברכב בכיבש 446 מכיוון דרום לצפון, וזאת ביודעו כי הוא אינו אוחז ברישיון נהיגה תקין, בהיותו בלתי מורה כלל להיגה ברכב ומוביל ביטוח תקין (להלן: "**התיק המצורף**").

הסדר טיעון

3. ביום 22/11/22 הוצג הסדר טיעון בתיק העיקרי במסגרתו, כאמור, הוודה הנאשם בעובדות כתוב האישום המתוקן והוכרע דינו. במסגרת ההסדר הוסכם כי המאשימה תעתר להטיל על הנאשם עונש מאסר בן 4 שנים, מאסר מותנה, קנס, פסילת רישיון נהיגה בפועל ועל תנאי וכן פיצוי למתلونן, בעוד הגנה תהא חופשית בטיעוניה.

במעמד הדיון ביקש ב"כ הנאשם לצירף את התקיק המצורף. המאשימה לא התנגדה לבקשתו, אך הבהיר כי עמדתה העונשית נוגעת אך ורק לתיק העיקרי וכי במסגרת התקיק המצורף הוצג הסדר נפרד.

כעולה **מפרוטוקול הדיון בפ"ל 21-21-5479 מיום 21/09/13**, בתיק המצורף הוצג הסדר במסגרת הוודעה ב"כ המאשימה שהצדדים יעתרו להטיל על הנאשם 6 חודשים מאסר בפועל שיכול וירוצו בעבודות שירות, בכפוף לחווות דעתם מונונה, מאסר מותנה בן 7 חודשים ל-3 שנים, 24 חודשים פסילה בפועל (הכוללת הפעלת פסילה מותנית), פסילה מותנית וקנס.

במעמד הדיון, בשל גילו של הנאשם והעובדה כי התקיק המצורף מחיב הגשת תסקير לעונש, הופנה הנאשם לקבלת תסקير שירות המבחן בטרם טיעון לעונש.

تسקיר שירות המבחן

4. מתסקיר שירות המבחן עולה כי הנאשם כבן 23, נודר עבר פלילי, רוק המקיים קשר זוגי שבני משפחתו התקשו

לקבלו בשל היותה של בת הזוג יהודיה, ולהם ילד בן עשרה חודשים. הנאשם מגיע ממשפחה פוליגמית, בה אמו הייתה אשתו השנייה של אביו אשר נפטר בהיותו ילד. אמו נישאה בשנית ובעלה גידל אותו כבנו. לדברי הנאשם, סיים 11 שנות לימוד ללא תעוזת בגרות, ונשר מלימודים לאור רצונו להשתלב בתעסוקה.

בשיחה עם שירות המבחן במסגרת תיק התעבורה, הודה הנאשם בביצוע העבירה וטען כי עשה זאת לאחר ודאג לבת זוגו, וכי בעתיד לא ישוב על מעשייו. שירות המבחן התרשם כי אמרה זו נאמרה מן הפה אל החוץ, ללא כוונה אמיתית ולא הבנה عمוקה של הדברים, וזאת לאור התנהגותו בתיק העיקרי. ביחס לתיק העיקרי, הנאשם היה בנסיבות המعيشם, לדבריו על מנת לדאוג לטרופות לבנו, ביטה צער על ביצועם, וכן טען כי ערך שינוי ועל כן לא ישוב על מעשייו, אך התקשה לתת דוגמאות קונקרטיות לשינוי.

שירות המבחן, לאחר שבחן גורמי סיכון וסיכוי בעניינו של הנאשם, העיריך כי קיים סיכון גבוה להישנות עבירות מצדיו, ועל כן נמנע מממן המלצה טיפולית-שיקומית בעניינו, והמליץ על הטלת מאסר לצד רכיבי עונשה נוספים.

ראיות לעונש

5. במסגרת טיעוני המאשימה לעונש הוגש דיסק המתעד את האירוע הן מצלמות הגוף של השוטרים והן מצלמות האבטחה הירוקיות (**ת/2**). כמו כן, הוגש תצהיר נפגע עבריה (**ת/3**), גילוון רישום תעבורתי קודם (**ת/4**), פרוטוקול ההסדר בתיק המצורף (**ת/5**) ופסילה מותנית (**ת/6**).

טיעונים לעונש

6. בטיעון כתוב לעונש אשר התייחס **لتיק העיקרי** הפנטה המאשימה לערכים החברתיים המוגנים שנפגעו באופן משמעותי כתוצאה ממשיו של הנאשם, וזאתabis לב לניגתו המסוכנת של הנאשם בטבורה של עיר, בשעה שרכבים רבים נסעים בדרך, עת הוא מתעלם משוטרים שדולקים אחריו ועד שגרם לתאונת דרכים. בנוסף, התייחסה המאשימה לנזק אשר נגרם כתוצאה ממשיו של הנאשם - הכלכלי, הפיזי והנפשי, כפי שעולה מעובדות כתוב האישום המתוקן ומתחזר נפגע העבירה, לפוטנציאל הנזק המשמעותי אשר אף בדרך נס לא התmesh, וכן לעובדה שהנאשם ביצע המעשים עת הוא בלתי מורה לנוהga וכי הוא לא עצר את מנוסתו והמרדף הופסק רק לאור אותה התנהגות עצמתית.

במצב דברים זה, ולאור מדיניות העונשה הנהוגה אליה הפנטה, עטרה ב"כ המאשימה למתחם עונש הולם הנע בין 3.5 ל-6 שנות מאסר לצד 10-5 שנות פסילה בפועל ועונשה נלוות.

במסגרת הסדר הטיעון עטרה המאשימה להטיל על הנאשם עונש מאסר בן 4 שנים, לצד מאסר מותנה ארוך ומרטיע, קנס ופיצויים משמעותיים, פסילת ראשוני נרגעה למשך 10 שנים,abis לב לחזרתו במשעי הנאשם, ופסילת ראשוני מותנית - ממשכת אף היא. לטעם המאשימה, עתרתה זו שוקלת יתר על המידה את הוודאות של הנאשם, העדר עבר פלילי ונסיבות האישיות, שכן אל מול השיקולים לקולה, שנים שיקולים לחומרה שלא הסדר הטיעון היה מצדיק עונשה ברף הבינוני של המתחם. בעניין זה הפנטה לעברו התעborתי של הנאשם, העובדה כי ביצע העבירה בזמן שתלי' ועומד כנגדו הליך תעborתי אחר, גורמי הסיכון שלו מתスクיר שירות המבחן והעדר המלצה טיפולית בעניינו, כמו גם הצורך בהרעתה היחיד והרבבים.

בمعد הדין התייחסה המאשימה להסדר הטיעון שהוצג ב**תיק המצורף**, במסגרתו עתרו הצדדים להטיל על הנאשם 6 חודשי עבודות שירות לצד עונשה מוסכמת. המאשימה טענה כי מלכתחילה הוסכם כי במידה והנאשם לא יתאים לרצות את עונש המאסר בדרך של עבודות שירות, יהא עליו לרצותו מאחריו סורג ובריח. לפיכך, בשים לב אף לעברו התעבורתי המכוביד ולעובדתה כי ביצע את מעשי העבירה במסגרת התקיק העיקרי במקביל לניהול ההליך - יש לקבוע כי עונש המאסר ירוצה במצטבר לעונש שיטול עליו בגין התקיק העיקרי. עוד הפניה לכך שבמסגרת תיק זה הייתה הסכמה על הפעלת פסילה על תנאי.

7. ב"כ הנאשם טען בנוגע ל**תיק העיקרי** למתחם עונש הולם הנע בין 18 ל-36 חודשים מאסר בפועל. לטענתו, האירוע גילם את מלאו הנזק הפסיכיאטרי בנסיבות תאונת הדרכים, שעל אף שקרתה, ומבליל להקל ראש בסבל של המתлонן - לא גרמה נזק ממשמעותי לגוף ולרכוש. עוד הפנה לעובדה כי בסופו של יום מדובר במרדף לאורך כקילומטר אחד בלבד, שאורך כדקה, ולכך שלאחר קרונות התאונה הנאשם עצר מיזמתו את רכבו והסיגר עצמו למשטרה.

ב"כ הנאשם אף הפנה לפסיקה התומכת לטענתו בעתירתו וטען כי הפסיקה אליה הפניה המאשימה אינה רלוונטית לנسبות מקרה זה.

באשר לנسبות שאין קשרו העבירה, הפנה ב"כ הנאשם לगלו של הנאשם, היותו נעדר עבר פלילי, הודהתו וליךית אחריות, כמו גם לנسبותיו האישיות. משכך, עתר להטיל על הנאשם עונשה ברף התחתון של המתחם.

ביחס ל**תיק המצורף** - משעתיד הנאשם לרשותו בגין תיק זה מאחריו סורג ובריח על אף שהסדר כלל הסכמה להטלת 6 חודשים מאסר בעבודות שירות - עתר בא כוחו כי עונשו ירוצה, רובו ככלו, בחופף לעונש המאסר שיטול במסגרת התקיק העיקרי, אך שאלל יותר יוטלו על הנאשם 20 חודשים מאסר בפועל בסך הכל.

באשר לרכיבי עונשה כלכליים עתר ב"כ הנאשם כי בית המשפט ישකול אף את מצבו הכלכלי והאישי של הנאשם, לצד העובדה כי המתلون קיבל פיצוי מחברת הביטוח אך שופפה על הנזקים שנגרמו לו כתוצאה מההתאונה, ויטיל על הנאשם פיצוי סמלי וקנס מתון. באשר לאורך הפסילה, עתר ב"כ הנאשם כי בית המשפט יסתפק בפסילה מתונה על מנת לאפשר לנאם בעtid להוציא רישיון חלק מהשתלבות עתידית בעולם התעסוקה.

הנאשם בمعد הדין הביע צער על מעשיו וטען כי שילם על כך בעצם מעצמו, וכי המעצר הוביל אותו ללמידה את הלקח והוא לא ישוב על ביצוע המעשים עליהם נתן את הדין.

דין והכרעה

8. בפתח ההכרעה אתייחס לקביעתו מתחם העונש הולם ומיקומו של הנאשם בתוככי המתחם ביחס לתיק העיקרי. לאחר שזה יקבע, אבחן את הסדר הטיעון שהוצע במסגרת התקיק המצורף, וככל שאכבד אשקל איזה עונש יש לגזר על הנאשם ביחס לשני התקיקים יחד.

התיק העיקרי

עמוד 4

כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין - verdicts.co.il

9. על פי סעיף 40ג(א) לחוק העונשין, בקביעת מתחם העונש בהתאם לעקרון ההלימה, על בית המשפט להתחשב: "בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות העונישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות ביצוע העבירה".

אין מחלוקת בין הצדדים כי כתוב האישום מTARGET אירוע אחד שbegינו יש לקבוע מתחם עונש הולם אחד.

הערכים החברתיים המוגנים אשר נפגעו כתוצאה מעשי של הנאשם כוללים בתוכם את ההגנה על שלוונו וביטחונו של הציבור בכלל, הציבור משתמשי הדרך בפרט, לצד שמירה על מעמדו של שלטון החוק ואכיפת החוק.

בתי המשפט בערכאות השונות שבו וחזו על הסיכון המשמעותי הטמון ביצוע עבירות סיכון חי אדם במידה בנטייב תחבורה וכפועל יצא מכך, הצורך להחמיר בעונישה. יפים לעניין זה דברי בית המשפט העליון, אליהם הפנתה המאשימים בטיעוניה - "הUBEIRA של סיכון חי אדם במידה בנטייב תחבורה טומנת בחובה פוטנציאלי סיכון משמעותי לציבור משתמשי הדרך. מביצועה ניכר זלזול בחוק ובמשרת הציבור האמונים על אכיפתו. פגעה זו, בערכיים חשובים בשיטתנו, היא העומדת בבסיס מגמת ההחלטה להחמיר העונישה בגין...". [ראו: ע"פ 3/291 תלב איברים נגד מדינת ישראל (13/12/22) (פסקה 8)].

מידת הפגיעה בערכיים המוגנים היא משמעותית, שכן על אף להיות המרדף קצר, הספיק הנאשם מהלכו לעבור מספר צמחיים ברוחור אדום, תוך שההעלם מקיים של כלי רכב רבים במסלול נסיעתו, נסע אף בזיגזוג לכיוון התנועה, גרם לרכב לבلوم כדי למנוע תאונה - דבר שלא גרם לו לעצור את נסיעתו המסכנת, עד אשר גרם לתאונת דרכים, במסגרת נגרם נזק הן לרכב והן לגוף. כל זאת, עת הוא נהוג בהיותו בלתי מורשה לנויגה וכשמתנהל נגדו הליך פלילי בגין נהיגה ללא רישיון נהיגה.

מדיניות העונישה הנהוגה

10. בטרם הפניה לפסיקה נהגת לציין את הידעו לכל ולפיו ההחלטה הנהוגת מהוועה פרטמר או חד מתווך מספר פרטמרים שהתווה המחוקק לבתי המשפט בקובע את מתחם העונש והולם ו"מלאת העונישה לעולם אינה מתמטית, ועליה להציג מנסיבותו הקונקרטיות של כל מקרה לגופו".

[ראו: ע"פ 20/4232 פלוני נגד מדינת ישראל (20/11/12) (פסקה 9)].

בחינת מדיניות העונישה הנהוגת מעלה כי גם שקיים מנעד עונישה רחב, תוך שבתי המשפט שוקלים פרטמרים שונים בהם טיב המעשים, ובכלל זה אורך ומשך המרדף, עבירות, ובכלל זה עבירות תעבורה נלוות, פוטנציאלי הנזק הטמון באירוע והנזק שנגרם בפועל - הרי שככל בעבירות מסווג זה מוטלת עונישה הכללת מסר בפועל ממושך מאחריו סורג ובריח.

ומכאן לפסיקה הנהוגה:

בע"פ 2410/2011 מדינת ישראל נגד אבואלקיען (11/11/2011), אליו הפנהה המאשימה, קיבל בית המשפט העליון את ערעור המדינה על קולות העונש והחמיר את עונש המאסר שהוטל על המשיב לשנתיים ל-4 שנים מאסר, ואף החמיר את עונש הפסילה מ-3 ל-6 שנות פסילה, תוך שקבע שעווה כן מבלי למצות את הדיון עם המשיב בשל היותו ערוכה. באותו מקרה לא צית המשיב להוראות השוטרים לעצור ונוהג בפראות בטבורה של עיר בשעה הומה. משתנאי הדרך חיבבו את המשיב לעצור, זינקו השוטרים לעצור ונוהג בפראות בטבורה של עיר בשעה הומה. ופוצע אחד מהם ברגלו. ראוי להפנות לדברי כבוד השופט א' לוי אשר קבע בפסק"ד זה, כבר בשנת 2004, כי "חברה מתוקנת אינה יכולה להשלים ואסור לה להשלים עם בריאות ופרקת על מסוג זה, ומכל וחומר שאין להשלים עם כך כאשר מדובר בתופעה שרבים חוטאים בה, והמתרכשת כמעשה של יום יום באזרע הנגב. את התופעה החמורה זו יש למגרר כדי להבטיח את שלום הציבור, וגם כדי לאפשר לאנשי החוק למלא את תפקידם ללא מושך. תרומתם של בתי המשפט למאץ שנועד להשיג מטרה זו צריכה לקבל ביטוי ברמת העונשה הנכונה, ולנוכח פסקי דין שהוצעו בפנינו אנו חששים כי ברמת העונשה הנהוגה כו� אין די, וספק אם רכיב ההרטעה זכה בה מענה הולם...".

בע"פ 285/2013 אברהים מוסטפא נגד מדינת ישראל (24/10/2013), אליו הפנהה המאשימה, דחה בית המשפט העליון את ערעור המערער על חומרת העונש, במסגרתו הוטלו עליו 42 חודשי מאסר בפועל והוא פעיל מאסר מותנה בן 4 חודשים - חצי בחופף וחצי במצטבר. זאת בגין אי-ירוע במסגרתו, בשעת לילה מאוחרת, נוהג המערער בעיר LOD, תחת השפעת משקאות משכרים, מבלי שהחזיק ברישון נהיגה בתוקף ולא רישון רכב תקף. משניסו השוטרים לעצרו, נמלט המערער נהיגה פרaicת, שכלה, בין היתר, עלייה עם הגלגל על המדרוכה, נסעה מזגגת, ונסעה בנתיב הנגדי. כאשר המערער הגיע למיחסו המשטרתי שנפרס על מנת לעצרו - הוא המשיך בנסעה מהירה, עלה על הדוקרנים, פנה לעבר רחוב נוסף, שם עלה על אי תנועה, עד שנעצר סמוך לביתו. בחיפוש שנערך במכוניתו נמצא כל' עישון סם וחישש במ乾坤 0.3 גרם. בית המשפט הعليון קבע קביעה עקרונית לפיה "...על מנת למנוע אי הבנות לגבי מתחם העונשה, אוחזור ואצחים כי הלאcit אלקיים עומדת איתן על רגליה גם לאחר תיקון 113 לחוק העונשין. דומה כי אין צורך להרחיב הדיבור על הסכנה היתרה הנובעת מהתופעת המרדפים בהיבטים של סיון חי" אדם. מי שנמלט משוטרים, תוך שהוא מסכן את חי' הנהגים האחרים ועובד אורה תמיימים, אף מבלי שיש בידו רישון נהיגה וביתוח תקף, מUID על עצמו כי אין מושך החוק עליו, כי הוא מזולז בח' אדם וכי יעשה הכל על מנת "להציל את ערו"...".

בע"פ 2079/2006abo עצא נגד מדינת ישראל (06/06/2006) קיבל בית המשפט העליון את ערעור המדינה על קולות העונש ודחה את ערעורו של המשיב על חומרתו, והחמיר את עונש המאסר שהוטל על המשיב לשנתיים ל-4 שנים מאסר, וזאת על אף להיות הנאשם צעיר ונדר עבר פלילי. באותו מקרה לא צית המשיב להוראות השוטרים לעצור, פתח במנוסה תוך שהשוטרים רודפים אחריו, במהלך הנסעה אילץ נהגים לבלום בלימת חירום או לסתות לצד הדרך כדי למלט עצם מגעעה, ובמהלך הנסעה עד שנקלע לפKKק תנעה ושוטרים שזינקו לעברו לכדו אותו. בית המשפט ציין בפסק דין זה כי "...שעת חירום היא בדרכים, הויאל וכמעט בכל יום מצטרפות משפחות רבות למעגל השcole שנגרם בעיטה של נהיגה רשלנית. בנסיבות אלו, שבתוכנו מסתובבים לא מעתים המעלים, ומדעת, את רף הסיכון בככישים לשיאים שלא ידענו מהם, מצווה בית המשפט להחמיר בעונשה כדי לתרום את תרומתו לביעורו של גגע זה". יש לציין כי במקרה זה לא נגרם בפועל כל נזק ומדובר אף באירוע קצר משמעותית מזה המונח לפני CUT.

בע"פ 9529/08 אלעטם נגד מדינת ישראל (07/04/09) דחה בית המשפט העליון את ערעורו של הנאשם על חומרת העונש. באותו מקרה נהג המערער, כשברכבו 3 גנופים, באופן שאילץ נגנים אחרים לבלום בלימת חירום כדי להימנע מתאוננה. כאשר ניסה הרכב המשטרתי לעקוף את רכבו של המערער, הסיט המערער את הרכב בכך לפגוע בשוטרים או ברכבם או לסקן את בטיחותם, באופן שאילץ את השוטר שנרג ברכבם. המרדף הגיע לסיום רק לאחר שאריע תקר באחד מגלגל הרכב של המערער. בית המשפט המחויז הטיל על המערער 42 חודשים מאסר לרצוי בפועל, לצד מאסר מותנה, ופסילה למשך 4 שנים. בית המשפט קבע כי העונש שהוטל על המערער אינו חריג מרף העונשה במרקמים דומים ואף קבע כי "...**המעשים בהם הורשע המערער, על פי הودאותו, הינם חמורים ויש בהם להעיד על זלזול בחוי אדם, אותן הוא סיקן בניגותו הפרועה, כמו גם בשלטון החוק ובגורמים המופקדים על אכיפתו. לא בכדי הנחה בית משפט זה את הערכאות הדיניות להחמיר בעונשה בכל הקשור לעבירות סיכון חי אדם בנסיבות תחבורת, אשר העונש הקבוע בצדיה בחוק הוא עשרים שנות מאסר.**"

בע"פ 6739/09 אבו סיאם נגד מדינת ישראל (09/10/09) דחה בית המשפט העליון את ערעורו של הנאשם אף לעניין חומרת העונש. באותו מקרה, לאחר ששוטרים סימנו למערער לעצור - זה לא צית להם והחל להימלט בנסיעה מהירה תוך שסיקן את מי שנקלע לדרך. כך לדוגמה - עקוף משאית תוך שעלה על אי תנועה, עקוף רכב מימיין, נסע בנגד לכיוון התנועה, עלה על מדרוכה ואשה וילדים שהיו עליה נאלצו לקפוץ לכביש כדי להימנע מפגיעה. בית המשפט המחויז הטיל על המערער 4 שנות מאסר לרצוי בפועל, לצד מאסר מותנה, ופסילה למשך 5 שנים. בית המשפט קבע כי נוכח חומרת המעשים, לא ראה מקום או עילה להתערב בגזר הדין.

בע"פ 5981-15/15 סלוצקי נגד מדינת ישראל (16/07/05), אליו הפניה המאשימה, קיבל בית המשפט העליון את ערעור המדינה, דחה את ערעורו של המערער, והחמיר את עונשו של המערער מ-24 ל-34 חודשים מאסר בפועל והחמיר אף בעונש הפסילה מ-24 ל-36 חודשים פסילה בפועל, תוך שקבע כי איןנו מצחה את הדיון בהיותו ערצת ערעור. באותו מקרה, לא נשמע המערער להוראות אופנאות משטרתי לעצור, נהג בפראות בעיירה של עיר תוך עלייה על מדרוכות, עקיפת רכבים באופן מסוכן, אי מתן זכות קדימה להולכי רגל וגרימת נזק לרכוש. כל זאת עת הוא נהג בהיותו פסול מלנהוג. באותו מקרה לא נגרם נזק לגוף. בית המשפט העליון קבע כי "נוכח האמור, השתכנעתי כי יש לקבל במידה רבה את טענת המערערת ולקבע את מתחם העונש ההולם בעניינו של הנאשם בטוח שבין 30 ל-60 חודשים מאסר בפועל".

בת"פ (מחוזי ב"ש) 71172-12-19 מדינת ישראל נגד אל צאנע (18/09/22) אליו הפניה הגנה, קבע בית המשפט מתחם עונש הולם הנע בין 48-30 חודשים מאסר בפועל בגין הרשות הנואש ביצוע עבירות סיכון חי אדם בנסיבות תחבורת, הפרעה לשוטר וניסיון גנבת רכב. זאת בגין איירוע בו בעת שנייה לגנוב רכב, ובזמן שבעל הרכב נסע אחריו, ניסה הנואש להימלט, ומשהצטרפו שוטרים למרדף, לא נענה להוראות השוטרים, עקוף רכבים בצורה מסוכנת, נסע בנגד לכיוון התנועה ואף נמלט וಗלית מהמקום. באותו מקרה לא נגרם נזק לרכוש או לגוף. לא ניתן ללמוד מהעונשה אשר הוטלה במקרה זה לעניינו, וזאת מאחר ובמקרה זה חרג בית המשפט לקופה מתחם העונשה מטעמי שיקום.

בת"פ (מחוזי ב"ש) 14459-01-18 מדינת ישראל נגד אבו כף (21/10/18) קבע בית המשפט מתחם עונש הולם

הנע בין 5-3 שנות מאסר בפועל לצד 5-2 שנות פסילת רישון בפועל, בגין הרשות הנאשם בביצוע עבירות סיכון חי אדם בנסיבות תחבורת, ונήיגה ללא רישיון ולא ביטוח. זאת בגין איורו בו מתנדבי משטרת סימנו לנאשם לעצור - זה לא שעה להוראותם והמשיך בנסיעה. בהמשך, שוטר שהיה בניידת סמיה כרז לנאשם לעצור - אך זה המשיך בנסיעתו. במקביל, שוטר ומתנדב נוספים העמידו את רכובם במאונך כשאורות הסירנה פועלים ואוותתו לנאשם לעצור, אך זה חלף על פני הניידת, חזה את הצומת ברמזור אדום והתנגש ברכב אחר. כל זאת עשה הנאשם כשהוא לא רישיון נהיגה וביטוח. כתוצאה מהאמור שני כלי הרכב ניזקו משמעותית ונוגג הרכב הנפגע נחבל מכרית האוור בפנוי ונגרמה לו המטומה בגין. לאחר שבית המשפט שקל אף את היות הנאשם צער נעדר עבר פלילי, המשולב בתעסוקה ואשר הודה במעשים - הטיל עליו 42 חודשי מאסר בפועל לצד מאסר מוותנה, פיצוי בסך 20,000 ₪, ופסילה בפועל למשך שנתיים. הנאשם חזר בו מערעור שהגיש (ע"פ 18/255).

לא מצأتي ללמידה מע"פ 14/1925 עלוש נגד מדינת ישראל ומע"פ 14/5626 לנקיון נגד מדינת ישראל, אליו הפנייה המאשימה, בשל השוני המהותי בין נסיבות אותו מקרים לקרה שלפני.

לא מצאי אף ללמידה מע"פ 20/4626 גולדשטיין נגד מדינת ישראל אליו הפנייה ההגנה, וזאת לאור השוני המהותי בין נסיבות אותו מקרה לקרה שלפני, שכן הגם שם שנפצעו שלושה אנשים כתוצאה מעשי המערער, לא בוצע מרדף ברחובות עיר על ידי שוטרים, והמערער לא הורשע בנήיגה ללא רישיון. אף לא מצאי ללמידה מת"פ (מחוזי ב"ש) 18-12-36727 מדינת ישראל נגד אלאעטם, גם כן בשל השוני המהותי בין נסיבותו של אותו מקרה לקרה שלפני. אמנם בית המשפט המחוזי התייחס בחומרה לעובדה כי הנאשם למעשה "רדף" אחרי מי ש"ברח" ממנו, בשונה מהמרדפים הקלאסיים של רכבי משטרת אחרי נהגים, אלא שם לא נגרם כל נזק לרכוש או לגוף ולא בוצע עבירות תעבורה נלוות כדוגמת נהיגה ברמזור אדום או נהיגה ללא רישיון. אף לא מצאי ללמידה מת"פ 20-04-25370 (מחוזי ב"ש) מדינת ישראל נגד ابو רקיק (30/05/21) בשל השוני המהותי בין נסיבות אותו מקרה לקרה שלפני.

נסיבות ביצוע העבירה

11. במסגרת **נסיבות ביצוע העבירה** יש לשקל את היות הנאשם המבצע היחיד של העבירות וכי על אף שהairious ספונטני ולא מתוכנן, היו לנאים רגעים רבים בהם יכול היה לבחור לעצור את הרכב ולהימנע מהמשך הנסעה הפרועה וסיכון העוררים והשבים בדרך, אך הוא בחר להמשיך במעשים, עד שرك תאונת הדרכים שגרם לה הובילה להפסקת המרדף.

עיוון בעבודות כתוב האישום המתוקן וצפיה בתייעוד המרדף במלצת הגוף של השוטר מעלים כי המרדף עצמו ארך אמنم דקה אחת בלבד, כפי שאף טען ב"כ הנאשם, אך במהלך הספיק הנאשם לס肯 באופן ממשי את משתמשי הדרכ. המרדף החל בשעה 19:17:30 והסתיים בתאונה בשעה 19:18:30, עת הנאשם עוצר רכבו על המדרכה ונשכב על הרצפה כשיריו על הקrukע. על אף משכו הקצר של המרדף, במהלך הספיק הנאשם לעלות על אי תנועה, לעبور לכਬיש נגד, לנסוע בנגדו לכיוון התנועה, לחצות מספר צמתים ברמזור אדום, כשבצומת אחת הוא גרם לרכב לבלם בתוך הצומת וرك בשלהvr נמנעה תאונה, ובצומת נסף, עת הוא נוגג ברמזור אדום - גרם לתאונה עם רכב. משכך, אין לייחס משקל משמעותי לפרק הזמן הקצר בו בוצע המרדף, שכן בתוך פרק זמן קצר זה הספיק הנאשם לנוגג בפראות, לס肯 את משתמשי הדרכ ואת גרומ לתאונה. ודוק, אין בידי לקבל טענת ב"כ הנאשם לנסיבות מקרים מקרים דן שכן

הנאשם הסגיר עצמו לכואורה ליד המשטרה, שכן הנאשם עשה כן רק לאחר שגム רכבו נפגע כתוצאה מהתאונת, דבר שחייב את הנאשם לעצור בצד הדרן.

[ראו: **ת/2, סרטון מצלמת גוף (AIR04414981, סרטון ראשון)**].

לא זו אף זו, כעולה מעובדות כתוב האישום המתוקן, כתוצאה ממשי הנאשם המתلون פונה לבית החולים כשהוא סובל מכאבים, מחרבויות ושריטות ביד שמאל, פגיעה בברך שמאל וכאבים בקרסול ימין ובאזור החזה. מתצהיר נפגע העבירה (ת/3) אף עליה כי הפגיעה בברך הובילה לצלייה שנמשכה מספר חודשים.

עוד יש לשקול את פוטנציאל הנזק המשמעותי הקיימים באירוע שכזה. בעניין זה, אין בידי לקבל את עדמת ב"כ הנאשם לפיה תוצאות האירוע מגלמות את מלא פוטנציאל הנזק הטמון באירוע זה. נהגה פרועה ומסוכנת, תוך חציית רמזורים אדומים, עלייה על אי תנועה, נהיגה בניגוד לכיוון התנועה, בלבד עיר בשעות היום, עת בכבישים נסועים כלי רכב רבים - מגלמת פוטנציאל נזק ממשמעותי ביותר. העובדה כי במלול הספיק הרכב אחד לבולום בטרם פגע ברכבו של הנאשם עת זה נסע בקצבת בניגוד לרמזור אדום, והעובדה כי במקורה לא ישב ברכבו של המתلون אדם נוסף, או תרחשיסים רבים ואחרים שהיו עשויים להתקיים במקרה בו אדם נהג תוך שהוא עסוק רק בהימלטוות מפני השוטרים מבלי להקדיש ولو רגע לחשש שמא יפגע אחר במלול מנוסתו - אינם מבטלים את עצם הנזק הפוטנציאלי הגלום באירוע שכזה. לא זו אף זו, הגם שלמרבה המזל לא נגרם נזק ממשמעותי לגוף, תיעוד מצלמות האבטחה העירונית יכולות לתת פרטפקטיבנה נוספת לפוטנציאל הנזק - בעת שגייפ סיירואן פונה שמאללה בצדמת רגר, הרכב הנאשם פשוט ממשיך בנסיעה ישירה ומתנגש בחלקו הקדמי של הגוף. מעוצמת הפגיעה, הגוף מסתובב במקומות, והפגוש הקדמי נפגע. כשאנשים מגעים לרכב שנפגע וпотחמים את דלת הנהג ניתן לראות כי קרויות האויר של הגוף נפתחו. הינו, סיבוב הגוף כתוצאה מהפגיעה ופתיחה קרויות האויר - אף בהם יש כדי להעיד על עצמת ההתנגשות ופוטנציאל הנזק.

[ראו: **ת/2 תיעוד מצלמות אבטחה, צומת רגר (מצלמה 9) דקה 19:18:30**].

אם לא די בנסיבות שפורטו לעיל, הרי שתאת מעשי החומרים ביצע הנאשם עת הוא בלבתי מורשה נהיגה, ובכך יש נסיבה נוספת לחומרה, שכן עצם הנהיגה ברכב ללא הכשרה מתאימה מגלמת בתוכה סיכון ממשי למשתמשים בדרך. [ראו: **עפ"ת (מחוזי ירושלים) 05-10-370900 מדינת ישראל נגד עודה (2010/07/07)**]. כמו כן, את המפורט ביצע כאמור הנאשם בזמן שמתנהל כנגדו הליך פלילי בעניין דומה אשר טען כי ממנו השכיל ולמד שלא לחזור על אותם מעשים.

12. לאור האמור אני קובעת כי מתחם העונש ההולם בגין מכלול מעשי של הנאשם נע בין 38-54 חודשים מאסר בפועל. ביחס לרכיב הפשילה אני קובעת מתחם הנע בין 3-5 שנים פשילה בפועל.

קבעת עונשו של הנאשם

נסיבות שאינן הקשורות בביצוע העבירה -

13. הנאשם צער,ILD שנת 2000, מנהל קשר זוגי והורה לילד, נעדר רישום פלילי קודם. ברוי כי שליחתו של הנאשם אל אחורי סוג ובריח תפגע בו ובמשפחתו. גם שהנאשם נעדר רישום פלילי קודם, בעברו 4 הרשעות תעבורה קודמות, האחת בגין ביצוע עבירות נהיגה ללא רישיון - בלתי מורשה, בגינה נדון, בין היתר, לעונש פסילה על תנאי שלא הרתיעו מלשוב ולבצע עבירות. זאת ועוד, את העבירות בתיק העיקרי, הוא ביצע, כאמור, עת הוא ממතין לגזירת דין בתיק המצורף.

הנאשם הודה ביצוע העבירות. עם זאת, עיון בתסקיר שירות המבחן מלמד כי הנאשם לאלקח אחריות מלאה על מעשיו, שכן הסבירו לשירות המבחן כאילו החל בבריחה מבלי שהבן כי מדובר בשוטרים שהורו לו לעצור, סותרים את עובדות כתוב האישום המתוקן בהם הודה ואף את העולה מתיעוד האירוע, בו ניתן לראות שהשוטר היה לבוש מדי משטרת ונוהג באופןו עם אורות משטרת מהבהבים. באשר לפער בין הודה אל מול לקיחת אחריות אמיתי והמ>rקל שיש לחת להודה מסוג זה בעת גזירת העונש ראו: **ע"פ 21/116 בדר נגד מדינת ישראל (21/06/30).**

לא זו אף זו, שירות המבחן העריך כי קיים סיכון גבוה להישנות עבירות מצד הנאשם, ועל כן נמנע מכל המלצה טיפולית - **שיתומית בעניינו.**

הרעתה הרבים

14. חדשות לבקרים אנו עדים לאירועים בהם נהגים נהגים באופן פרוע, תוך שהם מסכנים את משתמשי הדרכ& והשוטרים, במקום לצית להוראות שוטרים לעצור את רכבים. משכך, ובשים לב לפסיקה שפורטה לעיל, ברוי כי קיים צורך אף לשקל את הרעתה הרבים בקביעת עונשו של הנאשם זה. יפים לעניין זה דברי כבוד השופט י' עמיד בע"פ 22/1919 מקדשי נגד מדינת ישראל (23/08/02) לפיהם "... על הענישה בעבירות הכרוכות במרדף לשקר את תרומת בתיה המשפט בהגנה על הציבור ועל השוטרים העושים מלאכתם. כפי שנאמר פעמים רבות בפסקה, "חברה מתוקנת לא יכולה להשלים עם תופעות של נהיגה פרaicת ובירוינית אשר מסכנת את ביטחון הציבור הנהנים ועובדיה הדרך".

15. סוף דבר, לאחר שشكلתי כל השיקולים הנדרשים לצורך הכרעה בעניינו של הנאשם, באתי לכל מסקנה כי יש להטיל עליו ענישה ברף הנמוך-בינוני של מתחם העונש.

באשר לרכיב הפיזי, בשים לב לנזק שנגרם לגופו של המתalonן כפי שבא לידי ביטוי בעובדות כתוב האישום המתוקן ותצהיר נפגע העבירה ולנזק שנגרם לרכב הטוויטה, ברוי כי יש להטיל פיצוי משמעותי לטובת נפגע העבירה ואין ליתן משקל משמעותי למצבו הכלכלי של הנאשם - טענה שנטענה בעלים ולא גובטה במסמכים כלשהם.

באשר לרכיב פסילת רישיון נהיגה בפועל, על אף עתירת ב"כ הנאשם כי זו תהיה לא ארוכה, לאור חומרת מעשי העבירה ובשים לב לפסיקה אשר הוצאה לעיל, לא ניתן להסתפק בפסילת רישיון קצרה, ויש להטיל פסילה משמעותית אשר תחולם את חומרת המעשים ותהווה גורם מרתיע נוסף מביצוע עבירות מסווג זה בעיתך.

התיק המצורף

16. בהתאם לפרוטוקול הדיון מיום 21/09/13 (**ת/5**), הנאשם הודה בбиוץ עבירות נהיגה ללא רישון (בלתי מורשה) ונוהגה ללא ביטוח, והצדדים עתרו במשפטם להטיל על הנאשם 6 חודשים מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות, "ואם לא ימצא מתאים ירצה את עונשו מאחריו סORG ובריח" (**עמוד 5 שורה 9**), לצד עונשה נלוית.

במסגרת הטיעון לעונש לא הציגו הצדדים את נימוקי ההסדר, אך בשים לב להודאתו, עברו התעבורתי שאיננו מכבד, ולעובדה כי קיים אייזון בין עונשה מוחשית לעונשה צופה פנוי עתיד - יש לקבוע כי ההסדר הוא סביר ויש לכבדו. משהנאים עצור ואינם יכול לרצות מאסר בעבודות שירות, אטייל על הנאשם מאסר בן 6 חודשים מאחריו סORG ובריח. משהוסכם מלכתחילה כי במידה והנאים לא ימצאו מתאים, המאסר ירוצה כולו מאחריו סORG ובריח, משורת הדין, לא היה מקום לחפיפה כלשהי בין המאסריהם. עם זאת, משעונש המאסר שהנאים עתיד לרצות הוא עונש ארוך ומשמעותי, לפנים משורת הדין אני קובעת כי חודשי המאסר שיש להטיל על הנאשם במסגרת התיק המצורף יחפפו את עונש המאסר שיטול במסגרת התקיק העיקרי.

17. סוף דבר אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

- 1.** **47** **חודשי מאסר בפועל מהם ינוכו ימי מעצרו.**
- 2.** **7** **חודשי מאסר על תנאי לפחות 3 שנים מיום שחררו מהמאסר שלא עברו שוב עבירה של נהיגה ללא רישון ו/או נהיגה בזמן פסילה.**
- 3.** **10** **חודשי מאסר על תנאי לפחות 3 שנים מיום שחררו מהמאסר שלא עברו שוב עבירה לפי סימן ד' לפרק י' לחוק העונשין.**
- 4.** **פוסלת את הנאשם מלקביל או להחזק רישון נהיגה לפחות 5 וחצי שנים. בהעדר רישון להפקדה, מנין הפסילה יחול להימנות מיום שחררו מן המאסר אף ללא צורך בהפקדת רישון.**
- 5.** **5299-02-21** **מפעילה פסילה מותנית בת 9 חודשים שהוטלה על הנאשם ביום 21/07/04 במסגרת פ"ל הפסילה שהוטל על הנאשם.**
- 6.** **10** **חודשי פסילה על תנאי לפחות 3 שנים מיום שחררו מהמאסר שלא עברו שוב עבירה לפי התוספת הראשונה או השנייה לפקודת התעבורה ו/או עבירה של נהיגה בזמן פסילה ו/או עבירה של נהיגה בשכרות.**
- 7.** **הנائم ישלם למטלון (ע"ת 5 בתיק העיקרי) פיצוי על סך 10,000 ₪.**

הפיizio ישולם ב-4 תשלום חודשיים שווים ורצופים. תשלום ראשון תוך 30 יום מיום.

8. הנאשם ישלם קנס בסך 7500 ₪ או 25 ימי מאסר תמורה הכנס.

הכנס ישולם ב-3 תשלום חודשיים שווים ורצופים. תשלום ראשון תוך 6 חודשים מיום.

זכות ערעור חוק.

ניתן היום, ח' ניסן תשפ"ג, 30 מרץ 2023, במעמד הצדדים.